

XXXXVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov angaaende Forandring i Lov af 6te April 1855.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 4de Mai 1881).

Udvalget har været enigt om, at det maatte ligge udenfor dets Opgave at tage Spørgsmaalet om Rentelovgivningen i sin Helhed under Overveielse, og ligesom det derfor ei heller i Udvalget har været gjort til Gjenstand for Forhandling, hvorvidt det maatte anses for at være ikke alene principmæssig rigtigt, men tillige ønskeligt, at der gives Frihed til at betinge sig saa høje Renter af sine Penge, som det er muligt at faae, saaledes har Udvalget ei heller følt sig opfordret til at drøfte Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden og Betimeligheden af en ny Agerlovgivning, men det har ment at burde indskrænke sig til at erklære sig over, hvorvidt det vil være rigtigt, at der i Genhold til det forelagte Lovforslag gives lovhjemlet Frihed til at tage indtil 6 pCt. i Rente af Ublaan i faste Eiendomme.

Udvalget har af Indenrigsministeriet udbedt sig meddeelt Oplysninger dels angaaende Renter af Prioritetslaan, som har fundet Sted her siden Lov af 6te April 1855 udkom og dels om Rentelovgivningen i vore Nabolande.

Paa denne Henvendelse har Udvalget modtaget følgende Skrivelse:

Indenrigsministeriet.

Kjøbenhavn, den 21de Marts 1881.

„I Gjenvar paa det ærede Udvalgs Skrivelse af 15de d. M. bekræftende forskellige nærmere Oplysninger angaaende Renteforholdene ved Prioritetslaan i faste Eiendomme skulde man kjensliglig meddele, at Ministeriet ikke ser sig istand til at meddele andre Oplysninger end dem, der ere indeholdte i de

i Ministerialtidenden, tidligere Departements-tidenden, offentliggjorte aarlige summariske Overfigter over de i Aarets Løb udfærdigede Bevillinger til, uanset Bestemmelsen i Lov af 6te April 1855, § 1, at svare højere aarlig Rente end 4 pCt. af Laan i faste Eiendomme“.

E. Steel.

Skou.

Eil det af Folkethinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forandring i Lov af 6te April 1855.

Udvalget, med Undtagelse af Rosen, har ikke af de Motiver, der ledsage Lovforslaget, kunnet lade sig overbevise om, at den eneste praktiske Følge af Lovforslagets Ophævelse til Lov kun vilde være den, at man „ved at fjerne det Omsvøb, hvori de gjældende Betingelser om den bundne Rentefod ere hyllede“, fritager Administrationen for meget usødt Arbejde og stor Tidspilde, saa at den tilsigtede Forandring i Lov af 6te April 1855 § 1 kun vil have formel Betydning, da Lovforslaget ikke hæver nogen Lovbestemmelse om, at den almindelige Rentefod er 4 pCt. aarlig. Flertallet kan imidlertid ikke Andet end være en alvorlig Frygt for, at Vedtagelsen af Lovforslaget vil faae den reelle Virkning, at den lovbundne Rente af Laan i faste Eiendomme efterhaanden flyttes fra 4 til 6 pCt. Vel har der, som det nærmere paavises i Motiverne, udviklet sig den Praxis, at Bevillinger til at svare højere Renter end 4 pCt. af Prioritetslaan ikke blot udstedes undtagelsesvis, hvor særlige Omstændigheder tale der-